

[Undervisningsministeren.]

det, der var øproblemet, og det mente man desværre ikke var muligt i indenrigsministeriet, og derfor har jeg ikke kunnet se andre løsninger. Men jeg vil da meget gerne høre, om hr. Bernhard Baunsgaard mener, der eksisterer andre muligheder for at klare det problem.

Arentoft (FP):

Jeg har haft lejlighed til på Samsø at se den omfattende korrespondance, der har fundet sted imellem en forældrekreds på den ene side og undervisningsministeriet og Århus amt og kommuner osv. på den anden side om dette problem, og man er faktisk ikke nået til nogen løsning. Jeg giver hr. Bernhard Baunsgaard ret i, at der bør gøres noget ved dette problem.

Undervisningsministeren efterlyste et forslag til en løsning. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren eventuelt vil tage initiativ til at tale med skatte- og afgiftsministeren og se, om man eventuelt kunne gennemføre en skatteletelse for de mennesker, der sender deres børn til uddannelse på fastlandet, fordi det reelt er således, at de mindrebemidlede har bedst råd til at sende deres børn over; mellemindkomsterne har det vanskeligt. Det kunne ske ved, at man gjorde udgifterne ved at have børn i skole, altså gymnasium, handelsskole eller teknisk skole, på fastlandet fradragsberettiget. Det ville dog betyde den lettelse, at forældrene i realiteten kun kom til at betale det halve. Jeg vil gerne spørge, om ministeren vil overveje det.

Brøndsted (V):

Jeg synes, der er grund til at understrege, at der her er et problem, og at det er et virkelig stort problem. Jeg synes ikke, ministeren helt har lov til at sammenligne de mennesker, der har deres bosted på en ø og har deres erhverv på en ø – så kan man sige, at det er mere eller mindre frivilligt – med de mennesker, der har udlandsvilkår og dermed også helt andre skatte- og indtjeningsvilkår.

Vi kan ikke komme uden om, at det virkelig i mange tilfælde er sådan for familier på øerne, at de undlader at sende deres børn f. eks. på gymnasier, fordi de simpelt hen ikke kan magte det, og så må der være noget, der er forkert. Når vi har et frit tilbud om uddannelse og undervisning til alle andre, må vi sige, at

der her er et problem, og at det problem skal løses – jeg vil næsten sige det sådan til ministeren, at vi skal have fundet en udvej for det. Jeg tror, det kunne løses lettere, hvis alle vore gymnasier hørte under amterne, men dér er jeg nok ikke helt enig med ministeren; dog vil jeg spørge ministeren, om ikke vi kunne få en samtale i gang mellem ministerier og amter, sådan at amterne kunne tage opgaven op på den ene eller den anden måde, for altså løses skal det.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Også jeg skal gerne bekræfte, at det er et problem. Hr. Arentoft var inde på, at jeg skulle snakke med skatteministeren, om man ad den vej kunne finde en løsning, og det skal jeg selvfølgelig gerne gøre.

Hr. Brøndsted efterlyste samtaler med amterne om problemerne. Som hr. Arentoft også var inde på det i sin kommentar, har man i hvert tilfælde fra Samsø's side forsøgt at skabe en kontakt til Århus amt for at se, om man ad den vej kunne klare problemerne. Det kunne man ikke, men jeg skal gerne forsøge igen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Kjærulff-Schmidt: spm. nr. 124 og 139

Wilhjelm: spm. nr. 130

Bach: spm. nr. 134

Honoré: spm. nr. 135

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (12/11 76):

»Vil ministeren oplyse, om anlægget af den påtænkte vejforbindelse mellem Amager og Københavns city (»Teglværkshavnslinien«) skal betales af staten eller Københavns kommune, og hvilke oplysninger kan ministeren i øvrigt give om den påtænkte linieføring?«

(Spm. nr. 124).

Begrundelse.

Ved folketingets behandling af lovforslaget